

Svajonų
ROMANAI

Aistra

CAT SCHIELD
Beprotiškas sprendimas

2,89 Eur / 9,99 Lt 2015 kovas–balandis

Las Vegaso naktys

Knygute.lt

Cat Shield
(Ketė Šyld)

BEPROTIŠKAS SPRENDIMAS

Antrasis trilogijos
Las Vegaso naktys
romanas

Versta iš Cat Schield, A Merger by Marriage, 2014
© Cat Schield, 2014

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su
„Harlequin Enterprises II B.V. / s. à. r. l.“

Visos teisės į šį kūrinį saugomos, įskaitant teisę
atkurti visą arba iš dalies bet kokia forma.

Visi šios knygos personažai yra išgalvoti. Bet koks
panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar mirusius, yra
visiškai atsitiktinis.

© Vilma Vaičiūnienė, vertimas iš anglų kalbos,
2014

© Janina Jankauskaitė-Šareikienė, dizainas, 2012

© Shutterstock.com, viršelio nuotrauka

© „Svajonių knygos“, 2015

ISBN 978-609-406-877-5

Elektroninę versiją parengė Knygute.lt, 2015

Pirmas skyrius

Ranką atmetęs ant juodos odinės kėdės atlošo Džei Ty Stounas siurbčiojo vieną iš firminių Riko kokteilių ir mąstė apie moteris.

Violeta Fontein tą vakarą vilkėjo aptemptą trumpą juodą suknelę ilgomis rankovėmis, kaklo iškirptė slėpė jos dailius raktikaulius. Net ir aptempta suknelė iš priekio atrodė kukli. Bet kaip ji atrodė iš nugaros! Ak, kaip atrodė! Plati V raidės formos iškirptė atidengė nuoga odą, ant kurios kryžiavosi spagečių storio dirželiai – nuo kaklo iki pat liemens. Džei Ty įtarė, kad toks ir buvo sumanymas – jo akis traukė tvirtas, apvalus užpakaliukas.

Jo pirštai tvinkčiojo, kai įsivaizdavo liečias patrauklius apvalumus. Prieš šešerius metus, kai dar nebuvo sutikęs Violetos, seksualiausia jam buvo krūtinė bei kojos. Tačiau dabar jis turi užduotį – rasti geresnį užpakaliuką nei Violetos. Kol kas tokio nebuvo. Gerai, kad ji nenumano, ką jam padarė, nes Džei Ty prarastų daugiau, ne tik nepakeičiamą ir mėgstamiausią padavėją.

Dabartinis Fonteinų *Chic* viešbučio baro *Bakara* barmenas Rikas buvo kokteilių plakimo

genijus. Šįvakar drybsodamas hole Džei Ty ragauja Riko purvinojo martinio. Kodėl jis šešis vakarus per savaitę čia pasirodo, aiškino tuo, kad bando parvilioti Riką atgal į *Titaną*, kur ir yra jo vieta.

Džei Ty susipylė paskutinį kokteilio lašą. Ką jis apgaudinėja? Per tuos metus, kai Rikas keitė darbdavius, Džei Ty daugumą vakarų praleido čia, nes čia lygiai penkiolika po vienuoliktos savo užpakaliuką pradėdavo kraipyti Violeta, ji bendraudavo su klientais. Būdama Fonteinų *Chic* savininke ji laikėsi griežtos kontrolės.

- Dar vieną, Džei Ty? - padavėja klausiamai kilstelėjo galvą ir apdovanojo jį šilta šypsena.

- Žinoma. Kodėl ne? - jis galva linktelėjo Violetos pusėn. - Ir jai vieną tų, kuri mėgsta.

Šarlenė akimis surado, į ką jis rodė.

- Žinai, darbe ji negeria.

- Gal šįvakar man padarys išimtį.

- Galbūt, - bet Šarlenės balsas sakė ką kita.

- Galėtum ją atsiųsti iki manęs?

Vakarinis ritualas padavėją privertė nusišypsoti.

- Žinoma.

Violeta pati atnešė jam taurę ir įgudusiai

lengvai pastatė priešais.

- Rikas sakė, kad šįvakar geri šitą.

- Prisijungsi?

Kai ji papurtė galvą, ausyse gundomai susiūbavo briliantų lašeliai.

- Aš dirbu.

- O aš esu geriausias tavo klientas.

- Tiesą pasakius, tu esi Riko, o ne Fonteinų *Chic* gerbėjas.

- Aš esu tavo gerbėjas, - sumurmėjo jis, o Violetos akys trumpam išsiplėtė iš nuostabos dėl tokio jo prisipažinimo.

Ar gali taip būti, kad ji nekreipia dėmesio į jo susidomėjimą? Nė viena padavėja negalvoja, kad jis kas vakarą čia atsibeldžia tik išgerti.

Jis negalėjo nuolat sau priminti, kad jam patinka turinčios dailią figūrą, šviesiaplaukės ir sukabamos. Todėl aukštas ūgis ir lieknumas, paveldėti iš motinos šokėjos, ir rudi, garbanoti tėvo plaukai buvo tikrai ne Džei Ty skonio. O tvirtą valią išugdė jos atsiskyrėlis dėdė Tiberijus Stounas, surogatinis tėvas. Žmogus, kuris kaltino Džei Ty tėvą dėl atimtų teisių į paveldėjimą.

- Gali skirti porą minutėlių, - jis ranka mostelėjo į tuštumą priešais.

Jos antakis pakilo nuo įsakmaus reikalavimo, bet ji įsitaisė skersai greta stovinčios sofutės ir sukryžiavo ilgas kojas. Liemenį siekiančius plaukus buvo susirišusi aukštai, į arklio uodegėlę. Atrodė ne tik šiuolaikiškai, bet ir retro, ir gerai, kad neslėpė didelių rudų akių ir griežtų skruostikaulių.

Juodų aukštakulnių nosyte beveik palietė jo kelnes, alkūne atsirėmė į sofos atlošą, galvą pasirėmė ranka ir laukė, kol jis prabilis. Paskubomis nusišypsojusi Violeta atrodė pati linksmiausia kada nors sutikta optimistė. Ji buvo saulės šviesa, krentanti ant jo šešėlio. Visada arti, visada nepaliečiama.

Džei Ty gurkšnojo ir įdėmiai stebėjo ją pro akinių rėmelį. Tamsūs paakių ratilai išdavė, kad po Tiberijaus nužudymo prieš keletą savaitių ji pradėjo daugiau dirbti.

- Tau reikėtų pailsėti, - pasakė puikiai suprasdamas, kad ne jo reikalas, ką ji veikia.

- Ir ką tada daryti? Sėdėti ir sielvartauti? - ji tik-riausiai išgirdo nevilties toną savo balse, giliai atsidususi toliau kalbėjo ramiau. - Žinau, kad žmonės, netekę vieno iš tėvų, taip elgiasi, bet aš nesugalvoju, kaip geriau pagerbti Tiberijaus atminimą nei darbu.

Džei Ty supratingai linktelėjo.

- Esu tikras, kad jam patiktų.

Nors jam davė antrą vardą - Tiberijaus - jaunesniojo motinos brolio, iki praėjusios savaitės jis neturėjo kitos galimybės susipažinti su savo dėde - tik iš nuogirdų apie jo reputaciją. Džei Ty augo Majamyje, kur buvo įkurta *Stounų nuosavybių* būstinė. Tiberijus retai išvykdavo iš Vegaso. O nesantaika tarp Tiberijaus, jo svainio ir Džei Ty tėvo Prestono Rodo nesuteikė jokios galimybės Džei Ty užmegzti santykių su Tiberijum.

Nuoskauda Tiberijų ir Prestoną lydėjo dvidešimt penkerius metus. Iš to, ką sužinojo iš šeimos draugų, Prestonas apkaltino Tiberijų *Stounų nuosavybių* grobstymu ir įtikino Džeimsą Stouną atleisti sūnų. Paskui, prabėgus penkeriems metams, Džeimsas mirė, o Džei Ty tėvas prispaudė žmoną Fioną Stoun, kuri pakluso tėvo paliepimui niekada nepriimti savo vyro pavardės, paveikti direktorių tarybą, kad ši balsuotų ir paskirtų Prestoną pirmininku ir vyriausiuoju vadovu.

- Ačiū, kad šįryt atvažiavai pagerbti atminimo, - padėkojo Violeta. - Žinau, kad judu su Tiberijum nebuvote artimi, bet paskutiniu metu jis dažnai kartojo, jog apgailestauja dėl tų

metų, kai šalinosi tavęs ir kad norėtų tave pažinti.

Gailestis suspaudė jam krūtinę.

- Net nenutuokiau, kad jis taip jautėsi, - Džei Ty giliai įkvėpė ir lėtai iškvėpė.

Kai atvažiavo į Las Vegasą sutvarkyti vietinių šeimos reikalų, jo nuomonė apie Tiberijų buvo suformuota to, ką sužinojo iš savo tėvo ir senelio. Nors santykiai tarp jo ir dėdės daug metų buvo įtempti, po to, kai pamatė, kaip Violeta žavisi Tiberijumi, ir pridėjęs kitus teigiamus Las Vegaso verslininkų atsiliepimus apie dėdę, ėmė įtarti, kad Tiberijus padarė tai, kuo jį apkaltino tėvas, tik dėl labai rimtos priežasties.

- Kai reikalai būdavo susiję su tavo šeima, jis elgdavosi kaip tikras kietakaktis, - Violeta šyptelėjo, - nes tikrai nekentė tavo tėvo.

- Jausmas buvo abipusis.

Violeta akimirką susimąstė.

- Paskutiniu metu jis neretai kartojo, kad mano, jog tu sunkiai dirbi valdydamas *Stounų nuosavybes*.

Gerai žodžiai smigo tiesiai į paširdžius. Džei Ty apgailestavo, kad nepažino dėdės tokio, apie kokį kalba Violeta. Savo minčių jis niekada niekam neatskleidė. Net pusbroliui Brentui,

nors jiedu artimi lyg broliai. Džei Ty įsmeigė akis į gėrimą. Gal Rikas į kokteilį įmaišė tiesos serumo? Džei Ty pastatė taurę. Kai pakėlė akis, Violetos žvilgsnyje pamatė nuostabą.

- Kodėl taip elgiesi?

- Prieš du mėnesius man suėjo trisdešimt, įgijau teisę valdyti savo nuosavybę ir trisdešimt procentų *Stounų nuosavybių*, kuriuos mirdama man paliko motina. Taip gavau gali- mybę pasirausti finansuose ir pažiūrėti, ką pastaruoju metu daro mano tėvas.

- Ir?

- Kompanija gerokai įsiskolinusi. Mano tėvas daug skolinosi stengdamasis plėstis su kiek- vienu nauju pastatu, mūsų ištekliai prie bank- roto ribos, - jo gerklėje apsivertė nusivylimo kamuolys, kuris per pastarąsias šešias dienas nuolat augo.

- Nebūčiau net pagalvojusi, - nuo užuojautos jos balsas sušvelnėjo. Violeta apgailestavo dėl jo, bet jam tai nepatiko. - Ar kalbėjai apie savo nerimą su tėvu?

Džei Ty savo sunkumais su niekuo nesidalijo, tik ne su tokiais rimtais konkurentais kaip Vio- leta. Bet ji ne šiaip pažįstama. Ji ypatinga. Ji jungia jį su dalimi šeimos, kurios jam neteko

pažinti, ir būdamas šalia jos jaučiasi ne toks vienišas.

Jis vėl pakėlė savo taure.

- Tėvas neklausys, o kol valdo didžiąją akcijų dalį, tol aš negaliu pakeisti dabartinės politikos.

- Ką ketini veikti palikęs *Stounų nuosavybes*?

Džei Ty ne iš tų, kurie atverčia savo kortas, bet Violeta buvo tokia dėmesinga, kad norėjosi japasikliauti. Ji elgėsi taip, kad atrodė, jog turi begalę laiko išklaudyti, kas jį neramina, ir pasiūlyti protingą sprendimą. Jis būtų tikras kvailys, jei nepaklausytų, ką ji, kaip verslininkė, mano. Bet jam trūko jos draugystės. Ir, jeigu būtų pats sau sąžiningas, pripažintų, kad trokšta jos kūno.

- Aš dirbu su keliais investuotojais, - pasakė jis. - Pats tvarkau reikalus. Mano dėdės sėkmei nereikėjo šeimos verslo, man taip pat nereikia.

- Esi tikras, kad tai pats geriausias sumanymas? Tiberijus leido tavo tėvui išstumti jį iš verslo ir visada gailėjosi.

- Niekas jo neištūmė, - pataisė ją Džei Ty. - Tiberijų pričiupo vagiant iš kompanijos ir atleido.

Jos nusivylimas, juodas it debes, užtemdė saulę.

- Jį apkaltino, - ji nuoširdžiai tuo tikėjo. - Tavo tėvas.

Džei Ty sėdėjo nepaprastai tyliai, nors jos kaltinimas buvo svarus, o jo mintys skriejo kosminiu greičiu. Normalus žmogus suskubtų ginti savo tėvą nuo tokio šmeižto, bet jis pats matė, kas dedasi su kompanijos finansais, ir žinojo, kad tėvas ne viską atskleidžia akcininkams. Todėl tėvas jo akyse virto melagiu. Be to, sūnus negynė tėvo ir dėl to, kaip Prestonas elgėsi su jo motina.

Bet Džei Ty nesiruošė tapti vienu iš negailestingų Prestono kritikų. Nors sutrikęs dėl savo tėvo, jis labai vertino ištikimybę.

- Jei tai tiesa, - abejingu balsu pasakė, - turiu dar daugiau priežasčių atsiskirti nuo kompanijos ir savo tėvo.

Violetos akyse įsiplieskė ryžtas.

- Arba gali likti ir kovoti už tai, kas priklauso tau.

Vertindamas jos narsą, su kuria ji gynė jo palikimą, jis svarstė, kad būtų protinga pasilikti *Stounų nuosavybėse* dar porą metų. Blogai, kad jis peržiūrėjo kompanijos finansus.

- Man nepatinka, jog esu bejėgis ir negaliu jo sustabdyti, kad nesunaikintų visko, ką sukūrė senelis.

- Suprantu tave, - jos žvilgsnis netikėtai virto skvarbiu. - Ar šitie tavo planai reiškia, kad išvyksti iš Las Vegaso?

Ji tikisi, kad jis liks? Mintis, kad nematys jos kasdien, jį liūdino. Ar jai kėlė tokius pat jausmus?

Džei Ty jos akyse ieškojo atsakymo, bet matė tik smalsumą. Tokia jau ta Violeta: ką maitai, taip ir yra. Jį žavėjo jos atvirumas. Ji niekada nebijojo likti įžeista ar nuvilta.

Tai buvo pagrindinė priežastis, kodėl jis niekada jos nesivaikė.

Buvo prabėgę nedaug laiko nuo tos dienos, kai jis atvyko į Las Vegasą, tada labdaros renginyje jis ir sutiko dėdę su Violeta. Nepaisydamas akimirksniu įsiplieskusios aistros dvidešimt trejų metų merginai jis puikiai suprato, kad negali pasiduoti susižavėjimui. Nesantaika tarp merginą įvaikinusio vyro ir jo paties biologinio tėvo buvo didžiulė kliūtis. Ne mažesnė buvo ir Džei Ty plevėsos vardas.

Prieš kelionę į Las Vegasą jis pasižymėjo Majamio visuomenėje. Nutrūktgalviškai ėmė vis-

ką, ką davė gyvenimas – nuo greitų katerių, brangių automobilių iki nepasiekiamų moterų. Jam nerūpėjo, kad ką įskaudins, tenorėjo įsisteikti tėvui.

Violeta jam labai patiko, todėl nenorėjo jos pažindinti su keista šeimos politika. Be to, ji buvo ne pats geriausias pasirinkimas. Kitokia nei moteris, kurios jį sekiodavo – Violeta tikėtuši daugiau. To, ko jis negali duoti. Atvirumo. Džiaugsmo. Pasitikėjimo. Tam, kad galėtų būti su ja, Džei Ty turėtų nugriauti savo gynybines sienas, saugančias nuo skausmo ir nevilties. Violeta išviliotų jį iš jaukaus ir tamsaus urvo ir reikalautų patirti džiaugsmą. Kaip jis galėtų tai padaryti, kai vaikystėje neturėjo tinkamų sąlygų?

Jo tėvas tikėjo, kad viskas, kas susiję su verslu, yra blogai. Džei Ty ši filosofija nuo vaikystės buvo kalama į galvą. Jo motina alkdama meilės neteko jėgų. Ją atstūmė despotas vyras, kurį ji dievino, ir jos gyvenimas virto pragaru: motina įjunko į narkotikus ir alkoholį, kaip tik tuo metu, kai Tiberijus išvyko iš miesto. Kai jam suėjo dvylika, Džei Ty jau buvo pripratęs prie tėvų abejingumo, senelis jį pamiršo, o dėdė atstūmė. Iš tėvo pusės giminaičių nebuvo....